

ДЕТЕРМІНАНТИ ІННОВАЦІЙНИХ ЗМІН: ШЛЯХИ ТА НАПРЯМКИ ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ

Васильченко Катерина
Детерминанты инновационных
изменений: пути и направления
их реализации

Catherine Vasil'chenko
Determinants of innovative
changes: the ways and directions
of their implementation

[Metadata, citation and s](#)

of Vadym Hetman Kyiv National Economic University

економічної системи, так як вони є результатом здійснення певних заходів. Динамічні зміни ринкових умов господарювання вимагають від підприємств безперервних інноваційних змін для утримання та збереження існуючих управлінських позицій.

Фундаментальним принципом інноваційних змін виступає технологічний детермінізм. Сьогодні забезпечення взаємозв'язків між процесом прийняття рішень у інноваційному менеджменті і зміни в організаційній структурі є одним із ключових завдань ефективного управління інноваціями [1—3].

Метою роботи є наукове обґрунтування, пропозиції і рекомендації щодо інноваційних змін управління функціонуванням підприємств.

На основі вивчення функцій і завдань механізму управління стійким функціонуванням підприємств сформовано системи загальних детермінант інноваційних змін, шляхів і напрямів їх реалізації.

Вітчизняні підприємства володіють інноваційним потенціалом та усвідомлюють необхідність інноваційних змін. Основними детермінантами у даному напрямі є створення сприятливого інвестиційного клімату для залучення інвестицій в інноваційний розвиток, удосконалення податкового регулювання у сфері інноваційної діяльності, поширення таких форм активізації інноваційної діяльності як венчурний бізнес, вільні економічні зони, транскордонне співробітництво.

В умовах переходу країни до нової парадигми економічного розвитку, заснованого на використанні знань, фундаментальні джерела створення конкурентних переваг підприємств посилюють вимоги до якості матеріальних і трудових ресурсів, що використовуються у виробничому процесі, який також є наступним детермінантом інноваційних змін. Брак бюджетних ресурсів для проведення відповідної соціальної та економічної політики обумовлюють зміни парадиг-

гми взаємин бізнесу та суспільства, ставлять своєю кінцевою метою формування соціально орієнтованої бізнес-середовища.

Наступним детермінантом інноваційних змін є усунення наявних деформацій бізнесу для підприємницького сектора економіки в умовах зростаючої ролі нематеріальних факторів і показників економічного зростання, пов'язаних з розвитком людського, інтелектуального та соціального капіталу.

Інноваційний розвиток підприємств шляхом впровадження організаційних, технологічних і продуктивних змін залежить не тільки від масштабів ресурсного забезпечення, а й від націленості персоналу на інноваційні зміни, які в свою чергу формуються під впливом соціальної гармонії у колективі і соціального партнерства в організації.

В основу організації та управління інноваційною діяльністю повинна бути покладена детермінанта синергії прямих і зворотних зв'язків між інноваційними впливами, інформаційною підтримкою і динамікою результатів виробничої діяльності. Принцип синергізму в інноваціях полягає у взаємо підсилюючій дії кількох учасників, що збільшує впорядкованість інноваційних процесів у цілому. При формуванні синергетичного ефекту переслідуються мета активізації комплексної дії активів підприємств, сукупний результат якого набагато перевищує суму результатів їх окремих дій. Ідентифікація детермінант інноваційного розвитку дозволить створити передумови для реалізації біфуркаційних механізмів трансформації підприємств на якісно новий рівень розвитку.

Для забезпечення результативності використання детермінант інноваційних інструментів необхідно впровадження організаційно-економічного механізму активізації інноваційного поступу в умовах невизначеності як дієвого джерела трансформації ресурсів та комерціалізації інтелектуальної власності.

Інноваційні детермінанти змін організації повинні базуватися на розвитку потенціалу зовнішнього і внутрішнього оточення і завдяки цьому організація зможе створювати нові пропозиції для споживачів і нові можливості для себе. Стимулювання розроблення і споживання інновацій підприємства є одним із шляхів реалізації поступу інноваційної діяльності. Зовнішнє оточення, зокрема споживачі, є рушійною силою інноваційних змін на підприємствах.

Література

1. Федулова Л. І. Соціогуманітарний аспект інноваційно-технологічного розвитку економіки України / за ред. Л. І. Федулової: Монографія. — К.: Інститут економіки та прогнозування, 2007. — 472 с.

2. Шарко М. В. Управление развитием инноваций в промышленном производстве. — Херсон: Олди-плюс, 2010. — 448 с.

3. Васильченко К. Г. Стратегічне регулювання інноваційної діяльності в умовах невизначеності / К. Г. Васильченко // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. — 2013. — № 3. — Т. 1. — С. 315—320.

А. О. Гараніна, аспірант,
фінансовий аналітик ПІІ у формі ТОВ «ASBIS-Україна»,
e-mail: allagarani@gmail.com

КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЇ НА СУЧАСНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Гараніна Алла
Ключевые аспекты разработки
стратегии на современном
предприятии

Garanina Alla
Key aspects of strategy generation
on modern enterprise

Сучасні умови господарювання, породжувані ринковими перетвореннями, вимагають нової парадигми управління. Для успішної організації діяльності та розробки стратегії підприємство повинно бути гнучким і динамічним, оскільки ключовий фактор конкурентоспроможності сьогодні — швидкість реагування на зміни зовнішнього середовища. Зовнішнє середовище бізнесу стає все більш невизначеним, і це вимагає вміння швидко адаптуватися в умовах, що склалися, для керівництва стає важливим вміння прогнозувати вплив змін у зовнішньому середовищі на результати діяльності підприємства, проектувати стратегії поведінки компанії на ринку, залежно від змін, що відбуваються. У зв'язку з цим постають питання виокремлення основних аспектів розробки стратегії, які б інтегрували стратегії різних напрямків діяльності підприємства і враховували фактори, які впливають на кожен із стратегічних рівнів і на стратегію в цілому.

Метою дослідження є виокремлення основних аспектів та етапів розробки стратегій підприємства в умовах динамічного бізнес-середовища.

Сьогодні парадигма розробки стратегій зазнала ряд докорінних трансформацій. У практичному плані це зумовлює необхідність постійного коригування як етапів розробки, так і етапів реалізації стратегій у рамках схеми: «корпоративна місія → стратегічна діагностика → формування збалансованої системи показників → стратегічний вибір → реалізація обраної стратегії та оцінка результа-